

Η εγκατάσταση – The installation

Δράση κατά τη διάρκεια της επιτέλεσης – In action during the performance

Εκτροπές-κολάζ φύλλων εφημερίδων – Detournements-collage newspaper pages

2016 | Homo Ludens - Άνθρωπος, παίζει [A]
[EX] [EA]

Εγκατάσταση στο χώρο με καθημερινά παιδικά παιχνίδια και άλλα ιδιόρρυθμα αυτοσχέδια αντικείμενα, καλλιτεχνική μεταστροφή-εκτροπή οικειοποίηση φύλλων εφημερίδας με τεχνική collage, καθώς και performance, κατά τη διάρκεια των εγκαινίων της έκθεσης «Χαρά» σε επιμέλεια του Δημήτρη Χαλάτση για το φεστιβάλ Back to Athens 2016. Χώρος των εκδόσεων Ύψιλον, Τζαβέλα 15, Εξάρχεια, Αθήνα.

Λέξεις και όροι κλειδιά: παιδικό παιχνίδι, χαρά, διασκέδαση, ρυθμός, άσκοπο, εκτροπή/οικειοποίηση, συμπόνια

Η αρχή για να κάνω αυτή τη δουλειά βρίσκεται στην παρατήρησή μου πάνω στο παιδικό παιχνίδι. Η αναγνώριση του χώρου μέσα από το παιχνίδι, ο ρυθμός της κίνησης, καθώς και η παράδοξη χρήση πολλών αντικειμένων –όλες καθημερινές κινήσεις ενός βρέφους- προσομοιάζουν με καλλιτεχνικές δράσεις και εγκαταστάσεις. Η μόνη αλήθεια του βρέφους, παρόλαυτά, είναι η ευχαρίστηση από την ίδια την εύθυμη, χαρούμενη κατάσταση στην οποία βρίσκεται εκείνη τη στιγμή.

Κατά τον Ολλανδό φιλόσοφο Χουϊζίνγκα ... "Ως εδώ καλά, τί είναι όμως πραγματικά η ευθυμία (στο πρωτότυπο αγγλ. fun) του παίζεις; Γιατί το μωρό ξεφωνίζει με απόλαυση; Γιατί ο τζογαδόρος χάνεται μέσα στο πάθος του; Γιατί ένα τεράστιο πλήθος ερεθίζεται μέχρι μανίας από έναν ποδοσφαιρικό αγώνα;" ... «Αφού η πραγματικότητα του παιχνιδιού εκτείνεται πέρα από τη σφαίρα της ανθρώπινης ζωής, δεν είναι δυνατόν να θεμελιώνεται σε κάποια έλλογη σχέση, διότι αυτό θα το περιόριζε στο ανθρώπινο γένος.» ... «... Το παιχνίδι, είπαμε αρχίζοντας, βρίσκεται εκτός ηθικής, δεν είναι ούτε καλό ούτε κακό.»...

Έτσι, επιλέγω διάφορες καθημερινές δράσεις ενός

2χρονου, καθώς και πληθώρα αντικειμένων που χρησιμοποιεί σε αυτές του τις δράσεις, και τις μεταφέρω στον εκθεσιακό χώρο. Κάνω μια επιτελεστική δράση για να παρουσιάσω την χρήση των αντικειμένων που εγκαθιστώ στον χώρο στους επισκέπτες με σκοπό να δείξω το άσκοπο μιας καλλιτεχνικής πράξης. Παράλληλα μεταστρέφω μια απογευματινή εφημερίδα κάνοντας κολάζ σαρκάζοντας θέματα πολιτικής επικαιρότητας, χρησιμοποιώντας φωτογραφίες του ίδιου αυτού βρέφους.

Το πλήρες κείμενο που παρουσιάστηκε μαζί με το έργο: ... "Ως εδώ καλά, τί είναι όμως πραγματικά η ευθυμία (στο πρωτότυπο αγγλ. fun) του παίζεις; Γιατί το μωρό ξεφωνίζει με απόλαυση; Γιατί ο τζογαδόρος χάνεται μέσα στο πάθος του; Γιατί ένα τεράστιο πλήθος ερεθίζεται μέχρι μανίας από έναν ποδοσφαιρικό αγώνα;" Αυτή η ένταση κι αυτή η απορρόφηση του παιχνιδιού δεν εξηγείται με τη βιολογική ανάλυση. Αλλά σ' αυτή την ένταση, σ' αυτή την απορρόφηση, σ' αυτή τη δύναμη που έχει να τρελαίνει τους ανθρώπους βρίσκεται ακριβώς η ουσία, η πρωταρχική ποιότητα του παιχνιδιού. ... Αφού η πραγματικότητα του παιχνιδιού εκτείνεται πέρα από τη σφαίρα της ανθρώπινης ζωής, δεν είναι δυνατόν να θεμελιώνεται σε κάποια έλλογη σχέση, διότι αυτό θα το περιόριζε στο ανθρώπινο γένος. Η επίδραση του παιχνιδιού δεν συνδέεται με κάποιο ιδιαίτερο στάδιο πολιτισμού ή κάποια ιδιαίτερη αντίληψη του κόσμου. Κάθε σκεπτόμενος άνθρωπος μπορεί να αντιληφθεί με μια ματιά ότι το παιχνίδι είναι κάτι αυτοτελές, ακόμη κι αν η γλώσσα του δεν διαθέτει καμιά γενική έννοια για να το εκφράσει. Το παιχνίδι δεν μπορεί κανείς να το αρνηθεί. Μπορεί κανείς ν' αρνηθεί, αν θέλει, όλες σχεδόν τις αρηρημένες έννοιες: τη δικαιοσύνη, την ομορφιά, την αλήθεια, την καλοσύνη, το πνεύμα, τον Θεό. Μπορεί κανείς ν' αρνηθεί τη σοβαρότητα, αλλά όχι το παιχνίδι. ... Το παιχνίδι, είπαμε αρχίζοντας, βρίσκεται εκτός ηθικής, δεν είναι ούτε καλό ούτε κακό. Αλλά όταν πρέπει να αποφασίσουμε αν μια πράξη, προς την οποία μας ωθεί η βούλησή μας, είναι σοβαρό καθήκον ή είναι θεμιτή ως παιχνίδι, το κριτήριο γι' αυτό μας το παρέχει η ηθική μας συνείδηση. Από τη στιγμή που η αλήθεια και η δικαιοσύνη, η συμπόνια και η συγγνώμη συμμετέχουν

στην απόφασή μας να ενεργήσουμε προς αυτήν ή εκείνη την κατεύθυνση, το εναγώνιο ερώτημά μας χάνει κάθε νόημα. Μια σταγόνα συμπόνας είναι αρκετή για να υψώσει τις πράξεις μας πάνω από διανοητικές διακρίσεις. Πηγάζοντας πράγματι από μια πίστη στη δικαιοσύνη και στη θεία χάρη, η συνείδηση, η οποία είναι ηθική επίγνωση, θα καλύπτει πάντα με μια διαρκή σγή το ερώτημα που μας διαφεύγει και μας ξεγελά ως το τέλος. [Αποσπάσματα από το βιβλίο του Γιόχαν Χουίζινγκα HOMO LUDENS, *A Study of the Play Element in Culture*, για τη ελληνική γλώσσα "Ο Άνθρωπος και το παιχνίδι", σε μετάφραση Στέφανου Ροζάνη και Γεράσιμου Λουκαρόπουλου, εκδ. ΓΝΩΣΗ 1989.]

Installation in space with everyday toys and other sui-generis improvised objects, a detournement of a journal with the technique of collage, as well as a performative action during the inauguration of the exhibition "Joy", curated by Dimitris Halatsis for the Festival Back to Athens 2016. Space of Ypsilon Publications, 15 Tzavela st., Exarcheia, Athens.

Keywords and terms: children's play, joy, fun, pace, pointless, diversion/ownership, compassion

The beginning for doing this work is the observation on a child's game. The recognition of space through play, the rhythm of its movement, as well as the paradoxical use of multiple objects – all of them daily movements of an infant- assembles to artistic actions and installations. The only truth for the child, however, is the pleasure of the very Merry, the joyous situation at that time.

According to the philosopher Johan Huizinga: ... "So far so good, but what actually is the fun of playing? Why does the baby crawl with pleasure? Why does the gambler lose himself in his passion? Why is a huge crowd roused to frenzy by a football match?"... "Since the reality of play extends beyond the sphere of human life it cannot have its foundations in any rational nexus, because this would limit it to mankind." ... "Play, we began by saying, lies outside morals. In itself it is neither good nor bad."...

So, I choose different daily activities of a 2 years old child, as well as plenty of objects it uses in these actions, and I transfer all in the showroom. I then make a performative action to present the use of objects I have installed on the site. In this way the visitors will be presented

the playful and rather pointless of an artistic act. In parallel, I change an afternoon newspaper making collage and making fun of topical political issues, using photographs of the same infant.

The full text that accompanied the work during the exhibition opening: ... *"So far so good, but what actually is the fun of playing? Why does the baby crawl with pleasure? Why does the gambler lose himself in his passion? Why is a huge crowd roused to frenzy by a football match?" This intensity of, and absorption in, play finds no explanation in biological analysis. Yet in this intensity, this absorption, this power of maddening, lies the very essence, the primordial quality of play. ... Since the reality of play extends beyond the sphere of human life it cannot have its foundations in any rational nexus, because this would limit it to mankind. The incidence of play is not associated with any particular stage of civilization or view of the universe. Any thinking person can see at a glance that play is a thing on its own, even if his language possesses no general concept to express it. Play cannot be denied. You can deny, if you like, nearly all abstractions: justice, beauty, truth, goodness, mind, God. You can deny seriousness, but not play. ... Play, we began by saying, lies outside morals. In itself it is neither good nor bad. But if we have to decide whether an action to which our will impels us is a serious duty or is licit as play, our moral conscience will at once provide the touchstone. As soon as truth and justice, compassion and forgiveness have part in our resolve to act, our anxious question loses all meaning. One drop of pity is enough to lift our doing beyond intellectual distinctions. Springing as it does from a belief in justice and divine grace, conscience, which is moral awareness, will always overwhelm the question that eludes and deludes us to the end, in a lasting silence. [Excerpts from HOMO LUDENS A STUDY OF THE PLAY-ELEMENT IN CULTURE by J. HUIZINGA Late Professor of History in the University of Leyden]*

MAIN

EVENTS

CITYGUIDE

GO OUT

STREETART

LOCAL

THINK

EVENTS

LIVE & MUSIC

CINEMA

ΘΕΑΤΡΟ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

FREE & STREET

ΔΙΑΦΟΡΑ

Γράφουν

Αφιέρωμα στον Tarantino. Η υποκουλτούρα παίρνει ματωμένη εκδίκηση.

Turd Ferguson

Η πολυκατοικία Κλαυδιανού του 1924, στον αριθμό 50 της οδού Πατησίων: Ένα υπέροχο κτίριο στην Αθήνα του Μεσοπολέμου

Sofia Stavriano...

[Αρχική](#) / [Events](#) / [ΕΚΘΕΣΕΙΣ](#) / ΧΑΡΑ - Εικαστική έκθεση στα πλαίσια του Back to Athens 2016

ΧΑΡΑ - Εικαστική έκθεση στα πλαίσια του Back to Athens 2016

Σχόλια: 0

Share

2

Tweet

0

Google+

0

ΠΟΤΕ:

Τιμή:

Η «Χαρά» είναι μία εικαστική έκθεση που παρουσιάζει την πραγματική χαρά, αυτή που γεννιέται αυθόρμητα από τους ανθρώπους και μπορεί να αμφισβητεί πράγματα - και όχι αυτή που μας επιβάλλει η κάθε εξουσία. Η έκθεση παρουσιάζεται στα πλαίσια του Back to Athens 2016 που θα πραγματοποιηθεί στις αρχές Ιουνίου στη γειτονιά των Εξαρχείων.

Το κείμενο της έκθεσης

Στη παράδοση της εξουσίας ανήκει και η αρνητική της σχέση με τη χαρά: η εξουσία παράγει βία, αυταρχισμό, φόβο και θάνατο και είναι μέσω της λύπης, όχι τη χαράς, που οι μάζες πειθαρχούν και γίνονται εκμεταλλεύσιμες, αναπαράγοντας την ταξική διαίρεση των κοινωνιών.

Μέσω των ΜΜΕ και του κινηματογράφου, καταναλώνουμε καθημερινά εκατομμύρια εικόνες φρίκης, θλίψης, φτώχειας, καταστροφών και θανάτου. Αυτές οι ειδήσεις δεν έχουν να κάνουν τόσο με την ενημέρωση ή την συμπάθεια προς τα θύματα των διάφορων γεγονότων ανά τον πλανήτη, όσο με ένα είδους τρομοκράτησης των ανθρώπων. Αλλά η εξουσία χρειάζεται και αντίβαρο: ένα κατασκευασμένο χαρούμενο πρόσωπο. Η βιομηχανία του θεάματος και η μαζική κουλτούρα δίνουν στιγμές χαράς στο μελαγχολικό πλήθος για να μπορέσει να αντέξει μια σε μεγάλο βαθμό θλιβερή καθημερινότητα.

Tree Lines Greece: Η Gwen MacGregor από το Τορόντο πλέκει, φυτεύει, φωτογραφίζει και αφηπνίζει την οικολογική μας συνείδηση

Κλέλια Αρμπηλιά

10 Κόμικ που έχουν πολλά να πουν / Μέρος Α'

Μάκης Κ.

Η βραβευμένη σκηνοθέτιδα Ευαγγελία Γούλα μιλά για τους Ρομά έχοντας την κάμερα σαν προέκταση του χεριού της / Με τα ντοκιμαντέρ i Itsai Romni & Oti Vakeresa Mange

George Fiorakis

Love is a dog from hell: Μια έκθεση ζωγραφικής για τη θηλυκότητα σε όλο της το μεγαλείο [PHOTOS]

kmargiolis

Καμία εξουσία, όμως, δεν μπορεί να καθορίσει απόλυτα τις σχέσεις των ανθρώπων. Στον αντίποδα όλων αυτών που η κάθε εξουσία παράγει, βρίσκεται η χαρά των ανθρώπων: τα γεγονότα που μας κάνουν να χαιρόμαστε, τα δημιουργούμε κι άρα είναι εν δυνάμει διάχυτα παντού. Η χαρά αμφισβητεί ουσιαστικά την κάθε εξουσία και αποκαλύπτει δυνατότητες ανατροπής της. **Δημήτρης Χαλάτσης**

Συμμετέχουν οι καλλιτέχνες

Έλενα Ακύλα, Christian Rupp, Μυρτώ Σταμπούλου, Άννα Τσουλούφη, Fotizontas (Prolekultur), Δημήτρης Χαλάτσης, Στέφανος Χανδέλης

Επιμέλεια: Δημήτρης Χαλάτσης

//

Στο πλαίσιο της έκθεσης "Χαρά" θα πραγματοποιηθούν δύο performances!

Άννα Τσουλούφη: Home Lundes
Παρασκευή 3 Ιουνίου, στις 20.30

Στέφανος Χανδέλης: Don't cry! I want you to laugh
Σάββατο 11 Ιουνίου, στις 20.00

Η έκθεση γίνεται στα πλαίσια του Back to Athens #4, δείτε περισσότερα σχετικά με το φεστιβάλ [εδώ](#).

//

Η νέα πολυμεσική περφόρμανς λόγου της Τατού Δέδε για την ταυτότητα φύλου στο Rabbithole [Συνέντευξη]

Nancy Angelorouli

Cyberpunk και δυστοπία: ο θρυλικός πλέον Roboscor στη μεγάλη οθόνη στη Νεάπολη από τη λέσχη Midnight Express

Dimitra Fasfali

inExarchia.gr | Ο οδηγός της πιο ζωντανής και ανήσυχης περιοχής της Αθήνας

Ακολουθήστε το inExarchia στο [facebook](#), [instagram](#), [twitter](#), [youtube](#)

Information

Έκθεση

ΧΑΡΑ

Χώρος

Εκδοτικός Οίκος ΥΨΙΛΟΝ
Τζαβέλλα 15, Εξάρχεια

Διάρκεια

Εγκαίνια: Παρασκευή 3 Ιουνίου, 2016, στις 20:00
Διάρκεια: 3 Ιουνίου – 11 Ιουνίου, 2016

Ώρες λειτουργίας

Καθημερινά, 17:00 – 21:00

Είσοδος ελεύθερη

Χάρτης

Δημοσίευση στην ηλεκτρονική σελίδα inExarchia για την έκθεση Χαρά όπου παρουσίασα το έργο Homo Ludens |
Publication on the online page inExarchia for the exhibition Joy in which my work Homo Ludens was exhibited